

Більшість громад цієї групи не використовували стратегічних та оперативних інструментів забезпечення регулювання зайнятості. Окрім того, дослідники зауважують певну специфіку дії в питанні політики активізації зайнятості органів місцевого самоврядування міських ОТГ. Зауважено, що такі громади не зацікавлені у розробці власних інструментів розвитку зайнятості, бо використовують програми зайнятості своїх міст і районів, які розроблені ще до утворення самої ОТГ [1]. А загалом усі громади Львівської області віднесено до груп з недостатнім рівнем активізації зайнятості або її неефективністю. Стримуючими чинниками, в результаті проведення опитування, визначено:

- відсутність стратегічного планування розвитку ОТГ;
- повільний розвиток підприємництва в ОТГ та недостатнє створення нових робочих місць;
- міграція, що веде до зниження ресурсного потенціалу території та активності жителів громади;
- відсутність ефективного обліку населення.

Вагомим податковим джерелом для бюджетів ОТГ Львівської області є акцизний податок з реалізації суб'єктами господарювання підакцизних товарів. Найбільші обсяги надходження податку на особу спостерігаються в громадах, через які проходять автомобільні шляхи та які характеризуються вигідним місцезнаходженням.

Інформаційні джерела

1. Децентралізація в Україні та її вплив на соціально-економічний розвиток територій: методичні підходи та результати оцінювання: наукова доповідь / за ред. д.е.н., проф. Сторонянської І.З. – Львів: ІРД НАНУ, 2018. – 144 с.
2. Джерела доходів місцевих бюджетів. 2019 рік. Центральний офіс реформ при Мінрегіоні. Національний проект «Децентралізація». 16 с.

Квасній Л.Г., канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка

Файбиш М.В., студент, Навчально-науковий інститут фізики, математики, економіки та інноваційних технологій Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка

РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ В ПРОЦЕСІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВІРТУАЛЬНОЇ МОБІЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Пандемія висунула на перший план новий тип академічної мобільності - віртуальну мобільність, яку вітчизняні університети повинні були швидко

впровадити, щоб здійснити міжнародний обмін та продовжувати навчати студентів. Наші університети досі не мали великого досвіду у впровадженні цієї форми мобільності. Кожен з університетів вживав власних дій, щоб забезпечити студентам можливість продовжувати свою освіту шляхом обміну, незважаючи на обмеження, які існували під час пандемії. Однак віртуальна мобільність - це більше, ніж дистанційне навчання. Віртуальна мобільність також означає різні способи залучення студентів до міжкультурної співпраці та онлайн-взаємодії з партнерами з різних культурних контекстів або географічних районів.

Вважаємо за доцільне виділити три європейські тенденції щодо способів реалізації віртуальної мобільності:

- Попередня мобільність - період, коли студенти беруть участь у взаємодії з приймаючим університетом до фізичної мобільності;
- Змішана мобільність - періоди онлайн-співпраці між класами до фізичної мобільності з метою реалізації проекту в університеті-партнері;
- Інтеграція курсів - онлайн-співпраця студентів як доповнення до реальних курсів.

Як успішно впровадити віртуальну мобільність, яка здається необхідною діяльністю у сфері інтернаціоналізації найближчим часом? На нашу думку як представників університетів, мають бути дотримані три основні умови: віртуальна мобільність не може конкурувати з фізичною мобільністю, а лише доповнює її; академічні викладачі повинні пройти спеціальну підготовку, а головне - цей тип мобільності повинен бути включений у частину навчальної програми.

Великим викликом для університетів, особливо в перші місяці пандемії, було підтримувати постійний контакт із іноземними студентами та виробляти хороші практики спілкування з ними, щоб забезпечити їм почуття безпеки, усвідомлення того, що їх не залишили позаду у важкій ситуації та побудувати згадану вище віртуальну мобільність.[1] Представники університетських офісів закордонного співробітництва зіткнулися з великим випробуванням щодо моніторингу фізичного та психічного здоров'я студентів. Які дії можна вважати успішними?

Університети використовували різні засоби спілкування в Інтернеті, щоб замінити дуже обмежені особисті контакти. Комунікація розвивається і продовжує розвиватися в соціальних мережах, в спеціально створених групах на месенджерах, використовуючи індивідуальні та колективні розсилки, веб-сайти та по телефону. Виявилось необхідним надати студентам практичні поради з-за кордону, де вони можуть отримати медичну або психологічну допомогу англійською мовою; постійне інформування про процедури, запроваджені у зв'язку з COVID-19.

Досвід університету показує, що хорошою практикою є створення підсторінок англійською мовою на веб-сайті університету з інформацією про поточну пандемічну ситуацію в країні, застосовними обмеженнями, а також інформацією про правила проведення занять в університетах, ІТ-підтримку

для студентів, з контактними даними до психолога чи медичних закладів, де є можливість спілкуватися англійською мовою. Наприклад, в одному з університетів було налагоджено співпрацю з компанією, що працює на телефоні довіри, де можна було отримати інформацію про пандемічну ситуацію та медичну допомогу. Представники університетів також підкреслили, що є гарною практикою організовувати веб-семінари, орієнтовані на студентів.

Проблемою, з якою стикаються університети, було також запровадження ефективної системи адміністративних послуг для іноземних студентів та запровадження системи електронної черги для розгляду справ. У цьому питанні хорошою практикою є використання систем, які дозволяють організовувати онлайн-зустрічі через відповідні проміжки часу на теми питань, які студент хоче освоїти в університеті.

Тож виникає питання, як школи бізнесу зможуть залишатися конкурентоспроможними та економічно життєздатними протягом 21 століття? Для багатьох відповіддю є глобалізація, оскільки *багато бізнес-шкіл уже налагодили зв'язки з навчальними закладами та комерційними структурами по всьому світу, що сприяло як науково-дослідним/консультаційним можливостям для викладацького складу, так і студентським міжнародним поїздкам/стажуванню.* Однак, ці ініціативи часто мають дискретний характер, наприклад, щорічні поїздки та обмін студентами. Те, що потрібно і лежить в основі процесу глобалізації, – це безперервна діяльність. Для досягнення цієї мети, підтримуючи думку Оуен П. Холла,[2] вважаємо, що бізнес школам необхідно налагодити по всьому світу довгострокові відносини з навчальними закладами-одномумцями, які вважають, що студентів слід навчати таким чином, щоб їх знання і досвід були корисними як для ведення власного бізнесу, так і для розвитку суспільства в цілому.

Інформаційні джерела

- 1.Ключовими завданнями 2021 року є продовження реформи ...
Електронний ресурс. Режим доступу: <https://mon.gov.ua> > news > klyuchovimi-zavd
- 2.[Covid-19 та дистанційне навчання у закладах вищої освіти ...](https://nubip.edu.ua)
Електронний ресурс. Режим доступу: <https://nubip.edu.ua> > node